

[Finansministeren.]

så, at socialdemokratiet ligesom vi inden for mit parti altid interesserer sig for, at det ikke alene er erfaringen, der skal præge dette ting, men at vi også ønsker en fornyelse af unge, der kan tage plads i det høje ting.

Men dette betyder hverken for hr. Per Hækkerups eller mit vedkommende nogen afskedstale. Den håber vi vi kan vente med længe. Alligevel må vi med den placering, vi har i vore grupper og partier, altid interessere os for det spørgsmål, som vi altså er ganske enige om.

Statsministeren (Hilmar Baunsgaard): Jeg vil gerne først svare på et par af de spørgsmål, der blev rejst uden for ordførernes rækker.

Allerførst vil jeg gerne sige, at den tale, som fru Lene Bro holdt, synes jeg rørte ved noget principielt i folketingets arbejdsform. Det er rigtigt, at der er en mangeårig, måske generationslang tradition for, at udvalgsarbejde kan føre til, som fru Lene Bro beklagede sig over, at et lovforslag ikke når frem til anden behandling. Jeg er enig med det ærede medlem i, at der kan være god grund til at se på, om folketingets arbejdsform i alle forhold svarer til det ønskelige. Der er, bl. a. foranlediget af fru Lene Bros eget parti, nu også sat et arbejde i gang med at overveje tingets arbejdsform.

Hvad den konkrete klage angår, er der dog et af de forslag, fru Lene Bro nævnte, som jeg synes trænger til en supplerende oplysning. Når fru Lene Bro beklagede sig over, at der ikke kom en anden behandling af forslaget vedrørende adoptionsloven, synes jeg dog, det skal siges, at der under udvalgsarbejdet fra justitsministerens side blev givet udvalget den oplysning, at der sidder en kommission, som forventer at afslutte sit arbejde til oktober, og at der derfor skulle være grundlag for at fremsætte lovforslag vedrørende de problemer, der var til behandling i udvalget, meget tidligt på efteråret. Dette kunne ud fra en strengt saglig betragtning godt føre til, at det måske var rimeligt at afvente denne kommissions arbejdes resultat, når det er så nært forestående.

Den meget interessante forsvarsdebat mellem hr. Kjeld Olesen, hr. Niels Helveg

Petersen og hr. Erik Kragh skal jeg ikke knytte mange kommentarer til. Der er dog en, synes jeg, mere principiel ting, jeg gerne vil sige om socialdemokratiets aktion vedrørende forsvarspolitikken. Jeg vil for det første gerne bekræfte, at vi i regeringen er af den opfattelse, at der vil være forhold forswarets organisation og opbygning vedrørende, vi skal se på. Men vi har en forsvarskommission siddende, som efter det kommissorium, den har fået, skulle kunne afslutte sit arbejde til foråret, og derfor kan man nok stille det spørgsmål, hvor berettiget det egentlig var, at man uden at afvente den relativt korte frist, inden forsvarskommissionen afsluttede sit arbejde, forlangte behandlet netop de store principielle og generelle spørgsmål, hvis mening det var forsvarskommissionen skulle beskæftige sig med. Jeg synes, det må anføres over for socialdemokratiet, at der nok kan sættes et meget stort spørgsmålstejn ved, om man egentlig har tjent politisk agitation eller forsvarssagen stærkest ved den optræden.

Jeg vil gerne sige til hr. Gert Petersen, som rejste spørgsmålet om de amerikanske våbenleverancer til Grækenland og forholdet inden for NATO vedrørende Grækenland og Portugal, at jeg er enig med det ærede medlem i at beklage, at USA har genoptaget våbenleverancerne. Som det tidligere er oplyst her i tinget, har regeringen over for den amerikanske regering givet udtryk for sin beklagelse af, at USA har genoptaget våbenleverancerne til Grækenland. Men jeg benytter gerne den givne lejlighed til her at gentage denne beklagelse, fordi det er regeringens opfattelse, som vi gentagne gange har givet udtryk for, at det ville have været lykkeligst, om det ikke var sket.

Hvad Portugal angår, bad hr. Sigsgaard mig om at dementere forlydenderne om, at Danmark skulle levere granatkastere til Portugal, og det gør jeg meget gerne, for jeg kan på det bestemteste afvise dette forlydende. I juli 1961 traf den danske regering beslutning om ikke at give tilladelse til eksport af våben og andet krigsmateriel til Portugal. Denne beslutning står stadig ved magt aldeles urørt.

Til hr. Per Hækkerup, som også var inde på forholdet Grækenland-Portugal, vil jeg gerne sige, at jeg synes, det var bemærkelsesværdigt, at hr. Per Hækkerup selv i sin ord-